

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/163/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7112224850
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Cakoci
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7112224850.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobkyne : POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35807598, so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, právne zastúpená advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., IČO: 36 864 421, so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, proti žalovanej : Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom v Bratislave, Župné námestie č. 13, v konaní o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Košice I č.k. 19C/271/2012-168 zo dňa 15.12.2014 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zamietol návrh žalobkyne na prerušenie konania. Rozhodnutie odôvodnil tým, že uznesením č.k. 19C/271/2012-95 zo dňa 7.1.2014 potvrdeným uznesením odvolacieho súdu č.k. 2Co/227/2014-118 zo dňa 30.5.2014, právoplatným dňa 7.7.2014, už raz exekučný súd nevyhovel návrhu žalobkyne na prerušenie konania zo dňa 15.11.2013. Žalobkyňa elektronickým podaním doručeným súdu dňa 18.11.2014 opätovne navrhla konanie prerušiť, nakoľko na Ústavnom súde SR podala ústavnú sťažnosť podľa čl. 127 Ústavy SR. Exekučný súd z uvedeného dôvodu požiadal Ústavný súd SR o oznámenie, či žalobkyňa opätovne podala sťažnosť na porušenie základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy SR. Ústavný súd SR oznámil, že podľa údajov z Registra všeobecných podaní na Ústavný súd SR neexistuje žiadna ďalšia sťažnosť, okrem sťažností spojených ako sťažnosť pod sp. zn. Rvp 11737/2013, ktorá bola odmietnutá pre nedostatok právomoci Ústavného súdu SR. Z uvedeného dôvodu a v súlade s ustanovením § 109 ods. 1 písm. b/ a § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. dospel exekučný súd k záveru, že neexistuje dôvod na prerušenie konania.

Proti uzneseniu súdu prvého stupňa podala v zákonnej lehote žalobkyňa. Žiadala, aby odvolací súd zrušil napadnuté uznesenie a vrátil vec súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie. V odvolaní uviedla, že súd prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí vôbec nekonkretizuje, prečo sa v čase rozhodovania domnieval, že neboli splnené podmienky pre prerušenie konania. Uvedené rozhodnutie je preto nepreskúmateľné a musí byť zrušené. Napadnuté rozhodnutie je potrebné považovať za arbitrárne a tým aj za ústavne neakceptovateľné. Zo zásady spravodlivého súdneho konania vyplýva potreba, aby odôvodnenie výroku súdneho rozhodnutia o otázke neprerušenia konania zodpovedalo požiadavke preukázania skutočností vypovedajúcich o možnosti pokračovať v konaní a to mimo rozumných pochybností. Vyslovila nesúhlas s tvrdením súdu, že návrh na prerušenie konania nepodporil žiadnymi listinami. V tejto súvislosti poukázal na skutočnosť, že tiež elektronicky podala na zverejnenú emailovú adresu súdu návrh na zrušenie pojednávania spolu s prílohou - ústavnou sťažnosťou. V čase podania návrhu na prerušenie konania súd disponoval ústavnou sťažnosťou a mal poznať jej obsah a dôvody. Má teda za to, že riadne a včas požiadala o prerušenie konania, uviedla dôležité dôvody a predložila súdu listiny spájané s označenými dôvodmi. Uskutočnila podanie, ktorým upovedomila súd o skutočnosti nasvedčujúcej tomu, že sudkyňa, ktorej bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie rozhodnutia je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nevzhladol v

označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudkyne nič nemení na tom, že v očiach žalobkyne a objektívne v očiach verejnosti nemožno túto sudkyňu považovať za nestrannú. Je tomu tak aj preto, že rozhodnutie krajského súdu je v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou iných krajských súdov v skutkovo a právne totožných veciach. Ďalej žalobkyňa uviedla, že podala ústavnú sťažnosť pre porušenie jeho práva na nestranný súd, ktorej výsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu; nebolo a nie je prípustné, aby konanie pokračovalo a aby sa naďalej vykonávali úkony a rozhodoval vylúčený sudca. Konanie malo byť rozhodne prerušené až do rozhodnutia Ústavného súdu o otázke nestrannosti súdu ako to žiadal a žiada. Právo na nestranného sudcu je súčasťou práva na spravodlivý proces, ktorý je zaručený nielen ústavou, ale aj dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Obsahom práv na nestranný súd je, aby rozhodnutie v konkrétnej veci bolo výsledkom konania nestranného súdu, čo znamená, že súd musí každú vec prerokovať a rozhodnúť tak, aby voči účastníkom postupoval nezaujato a neutrálne, žiadnemu z nich nenadržal a objektívne posúdil všetky skutočnosti závažné pre rozhodovanie vo veci. Vzhľadom na vyššie uvedenú argumentáciu a vytknuté procesné chyby žiadala žalobca, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil.

Na základe podaného odvolania odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie a konanie mu predchádzajúce podľa § 212 ods. 1, 3 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania postupom podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolania žalobkyne nie je dôvodné.

Odvolací súd je v prejednávanej veci toho názoru, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci ak dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na prerušenie konania, ktorý následne aj správne právne posúdil, ak návrh na prerušenie konania zamietol.

Ani počas odvolacieho konania nedošlo k zmene skutkového ani právneho stavu, preto odvolací súd na skutkové zistenia a na právne normy, ktoré použil súd prvého stupňa v napadnutom uznesení, v uznesení č.k. 19C/271/2012-95 zo dňa 7.1.2014 ako aj odvolací súd v uznesení 2Co/227/2014-118 zo dňa 30.5.2014 poukazuje a v celom rozsahu sa s nimi stotožňuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

K odvolaniu žalobkyne je potrebné uviesť, že toto nemožno považovať za dôvodné, ak vychádza z názoru, že súd v napadnutom rozhodnutí vôbec nekonkretizoval prečo sa v čase rozhodovania domnieval, že neboli splnené podmienky pre prerušenie konania. V tejto súvislosti poukazuje odvolací súd na odôvodnenia napadnutých uznesení, z ktorých je zrejmé, že vzhľadom na to, že o ústavnej sťažnosti žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 5NcC/82/2012 /č.l. 23/ už ústavný súd rozhodol uznesením č.k. IV. ÚS 511/2013-10 dňa 15.8.2013 tak, že sťažnosť odmietol, nie je preto dôvod na prerušenie konania podľa ust. § 109 ods. 1 písm. b/ a § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p.

Vzhľadom na uvedené, odvolanie žalobkyne nemožno považovať za dôvodné, preto odvolací súd napadnuté uznesenie podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa vo svojom konečnom rozhodnutí.

Uvedené rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.